

Nede i stuen boede også Hansens. Han kørte **Nimbus** med **sidevogn**. Det var den store model med de brede sideskærme, lysegrøn og med sølvgrå striber. Og så kom han kørende med konen bagpå og hunden Molly i sidevognen. Jeg kan se den plettede hund med de lange ører sidde lige så pænt ret op og ned, når de kom svingende ned ad Danmarksgade og kørte ind i gården fra Vodroffs Tværgade for at parkere maskinen.

Jeg var lige fyldt 18, da jeg en dag spurgte Hansen, hvor maskinen var henne. Den havde han solgt, fordi han havde fået taget kørekortet. Spritkørsel var det vel. „Sørens også“, sagde jeg. Jeg ville så gerne have købt motorcykel. Han kiggede på mig: „Det var godt nok en

skam. Du kunne have fået den gratis, så kunne jeg have passet og plejet den, og du kunne have kørt rundt på den.“

Jeg kom aldrig til at køre på **Nimbus**.